

Ohlédnutí za létem

Kus léta jsme strávili společně. Nejprve jsme začátkem prázdnin uvítali v Čáslavi **návštěvu přátel z holandského Zaandamu**. Bylo to posedmé, co jsme spolu strávili týden, a bylo znát, že už jsme spolu leccos prožili, že jsme patrně už přátelé.

S dětmi a mládeží jsme poté strávili **týden v Hradišti** v evangelické škole. Už léta se to učíme – být si blíž, umět se omezit ve prospěch druhého, podrobit se řádu, vzít vážně i jeden druhého, brát ohled, neprosazovat sebe... – prostě spolu v dobrém komunikovat, sdílet se. Učíme se to už léta a na léta učení to ještě zřejmě bude, pokud to spolu vydržíme (odhaduji, že asi na tolik let, kolik nám v životě zbývá). Jeden večer (v ten, kdy jsme „představovali“ svoje ztvárnění základních křesťanských symbolů) jsem měl pocit, že „to opravdu šlo“. Ve velkém klidu a bez předvádění se a ve velké pozornosti jednoho k druhému...

První týden v září jsme byli s mládeží **v Itálii**. V Benátkách jsme v autech na parkovišti přenocovali, bizo ráno jsme prošli skoc prázdným městem, tři dny jsme strávili na půjčené chatě u moře pod Livornem, odtud podnikli několik výletů (Florence, Massa), tři dny jsme strávili v Pinorelu u valdenské církve (která je s naší církví velmi spřízněná, historii první reformační církve, u nás také našla útočiště v dobách pronásledování) i současností (je velmi prostá a skromná). Všechno velmi silné zážitky.

Fotografie vedle je z Pinorela s br. farářem

**Adresa sboru
J. Karafiáta
159
28601 Čáslav
tel.
0322/312851**

sborový dopis

českokobratrského
evangelického
sboru

v Čáslavi září 001

Pokoj i lásku a víru od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

Všem přeje staršovstvo sboru

Ďábelská taktika

„Pak ho Ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou na kolena a budeš sem klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty satane, neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“ Mat 4, 8-10

Proslýchá se, že Ďábel změnil taktiku.

Už prý nebere své oběti na nejvyšší hory.

Ono to nebylo vymyšleno tak špatně. Mělo to svou logiku: Z nejvyšší hory světa se musí pěkně nabízet celý svět. „Tohle všechno by mohlo být tvoje.“ Člověk ustrne, padne na kolena a udělá všechno.

Ale na těch vysokých horách se stávají věci...

Prý tam tuhle jednou jeden začal zpívat písničku: „*Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vsi zemi! Svou velebnost jsi vyvýšil nad nebesa... Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíce a hvězdy, jež jsi tam upevnil: Co je člověk, že na něho pamatuješ...?*“ Ž 8

Dovedete si představit, co dělal ďábel? Ano. Vztekal se jak malé dítě.

A jindy tam někoho jiného napadla tahle písnička: „*Bloud si v srdci říká: Bůh tu není. Všichni kazí, zohavují, na co sáhnou, nikdo nic dobrého neudělá. Hospodin na lidi pohlíž z nebe, chce vidět, má-li kdo rozum...*“

Ďábel prý dupal vzteky tak, že bylo v kraji zemětřesení.

A takhle vznikla spousta podobných krásných písniček a jiných vyprávění, které najdete ve velkém sborníku zvaném Bible. Ďábel ho má na indexu. Vy ho možná máte doma!

Pokračování ze str. 1

A když pak bylo to s Ježíšem – tak ďábel prý změnil taktiku.

Jeho pracovní prostor je nyní dole. Ano. Správně. U nás. U vás. Doma. V práci. Ve škole. Na úřadě. Na ulici. Ve sboru.

Jeho pracovní metoda je taky jiná. Nenabízí hned celý svět. Jde na to jinak: Přitochi se k člověku a promluví s ním o *křivdě*.

Víte, co je křivda? Něco nakřivo? Ano, vlastně ano. Pokřivený, na stranu posunutý, nevyvážený, zhroucený obraz.

Víte, co „vyvažuje obraz, aby nebyl pokřivený“? Ano. Láska. Darovaná a přijatá láska.

Ďábel se přitochi a řekne: „Je to nespravedlivé... Tobě se dostalo méně než tomu druhému, méně než si zasloužíš... Nemáš dost. Kdo tady rozděluje postavení, místa, ... lásku, ten tedy musí být slepý...“

Křivda souvisí vždycky s nedostatkem (přijaté) lásky. Protože láska je moc jemná věc, nedá se vážit, tak se sice mluví o jiném (nejčastěji o penězích, pak o nespravedlnosti...), ale jde o lásku. Když se láska nedá vážit ani měřit (je něco rozprostřeného „mezi“, jakási síť, opravdu jemná, síť, která všechno nese a spojuje), tak tato ďábelská taktika nemá chybu.

Snadno se probudí hořkost. Řeknete si: „Fakt. Na tom něco je“. S hořkostí přijde vztek. Se vztekem nenávisť. A pak už to jde samo.

Tato ďáblová pracovní metoda vlastně není docela nová, je už osvědčená (viz případ Kain versus Ábel) a prověřená. Ale dnes je skoro výlučná. Prý má téměř stoprocentní účinnost.

S pocitem křivdy (nedostatku lásky) se už pak pracovat dá. Pak můžete vzít lidi výš, ovšem už nikdy na nejvyšší hory, to už se riskovat nebude a s pocitem křivdy ani nemusí. Ukáže se, co člověku uteklo, co člověku utíká, a samozřejmě také nepřítel.

Pak se dá nabídnout Arabům¹ i Američanům, Američanům... atp. atd. Na co se odvolával a co nabízel ďábel naposled vám?

Proč vám to píšu?

a) zkusme být připraveni na setkání s ďáblem. Prý byla v poslední době zaznamenána jeho zvýšená aktivita. Jak začne jít o křivdu, nespravedlnost, nedostatek uznání, lásky, přílišnou hořkost, tak zpozorně! Možná je tady.

Ovšem zjistíte, že připravenost často moc neznamená. Ďábel ví, kdy přijít. Ví, kdy jsme zranitelní nebo přímo bezmocní. Často nás dostane, i když ho čekáme... Ví, jaké rány se dotknout.

b) Co pak? V staré církevní liturgii (to je také jedna osvědčená písnička pro předzpěváka a sbor) se zpívá „sursum corda“ – což znamená „vzhůru srdce“, (docela jako když jste ponořeni do proudu vody a něco chcete uchovat suché – tak to prostě dáte nad hlavu...) A odpověď sboru je: „Máme je u Pána“.

c) A pro vás, kteří víte, jak těžko se dá zdvihnout srdce nad hlavu, to hlavní: *i tady dole*, i v naší bolesti a křivdě a nespravedlnosti je k setkání ten, kvůli kterému se na nejvyšší hoře srdce svírá úžasem nad tou velikostí, nad vlastní nepatrností, a nad krásou bytí. (*Doslova, dogmaticky: v Ježíšovi v těle, na zemi, na kříži Bůh...*). Takže vás může napadnout: „**I Ty? Tady a takhle? ... Proč...? Z LÁSKY?**“ ...

P-JUN

Program života sboru

V programu pravidelného života sboru došlo k několika změnám. Na biblické hodiny střední starší generace přicházelo málo lidí. Posunuli jsme tedy biblickou hodinu na středu na 17.00 (aby mohli přijít i ti, kteří chodívají ve čtvrtek cvičit do Sokola) a zveze kní i ty, kteří chodívali na biblické hodiny střední generace. Setkání střední generace bude pak jednou měsíčně třetí úterý v 19.00.

- **bohoslužby** – neděle 9.00
- bohoslužby v Bousově – první neděle 14.00
- biblická hodina – středa 17.30
- děti – pondělí 16.15
- mládež – pátek nebo sobota (dle dohody) v 17.00
- střední generace – úterý 19.00 třetí úterý v měsíci
- biblická hodina Třemošnice – 2.čtvrtek 17.00 (v létě v 18.00)
- biblická hodina Horky – 2.středa 19.00
- biblická hodina Vinaře – 4.středa 19.30
- staršovstvo – první čtvrtek v měsíci v 19.00

Připravujeme:

- 4.10. v 19.00 čtyřicetiletý **gospelový sbor** ze Speyeru v Německu v ev. kostele v Čáslavi zazpívá známé spirituály a gospelsy, nenechte si ujít!
- 5.-7.10 celocírkevní dny mládeže v Olomouci
- 14.10. slavnost **díkuvzdání**, bohoslužby s Večeří Páně
- 24.10. v 17.00 na Malé scéně Dusíkova divadla **přednáška br. M. Heryána**: Vklac protestantismu do ekumenického společenství

ze seniorátu:

- 6.10 setkání nad biblí v Brandýse nad Orlicí
- 7.10. 13.30 ve Vilémově vzpomínková slavnost (120.výročí osamostatnění sboru) hostem je br. synodní senior P. Smetana
- 4.11. presbyterní konference v Pardubicích
- 17.11. konvent v Chrudimi

Hospodaření sboru

- V červnu se podařilo vybudovat sprchový kout v suterénu fary (a přišel velmi vhod při návštěvě čtyřiceti Norů v červnu i při pobytu Holanďanů).
- Připravujeme ozvučovací zařízení do kostela, již je zakoupen zesilovač.
- Přiložená složenka je na **salár** („církevní daň“, nebo lépe „Váš dar sboru“). Váš dar je velmi potřeba, protože sbor se jaksí nedokáže vymanit z finančních potíží (má v podstatě prázdný účet a dluh 70 000,- u Synodní rady na personálním fondu). Složenka v žádném případě není upomínkou!
- Na příští rok připravujeme opravu střechy bašty.